

A település főbb adatai

Szájhagyományok szerint az "Ezer-szigetek" egyik akkori magaslatán épült Bodak vagy Bodajk nevű halásztelep, amely szláv eredetű neve után ítélve nádasos, sásos, vízinövényekkel telített, mocsaras helyet jelentett. A nyelvtudomány viszont azt vallja, hogy a Bodak helynév pusztá személynévből keletkezett magyar névadással. Ez persze nem zárja ki a név szláv eredetét. Írásban Bodakot 1330-ban említik először, mint a Héderváry család birtokát. Ekkor még egy falu lehetett. A "Kys Bodak" név - miként "Nagy Bodak" is - 1591-ben fordul elő első ízben, a Duna áradásainak mederváltásainak következtében. Háborús veszedelmek a vizek védelmében ekkortájt aligha érték, a víz viszont valószínűleg többször elpusztította. A krónikák az 1712. és az 1736. évi árvizek pusztításait kiemelten említik.

Kisbodak egyházilag az Esztergomi Főegyház megyéhez tartozott egészen 1991-ig, mely a csallóközi esperességnek volt alárendelve. A falu lelkészei évszázadokon keresztül Püski leányegyházaként tevékenykedtek. Lakossága a XV-XVIII. században főként halászattal foglalkozott. A község határában híres malmok működtek. Később, a XVIII-XIX. században aranymosással próbálkoztak. A XVIII-XIX. század fordulóján azonban újabb pusztítások érték. Napóleon élelem után kutató, de azt már nem nagyon találó katonái 1809-ben felperzselték a falut.

1828-ban épül fel a falu első iskolája, melynek első tanítója Pergler János iskolamester, egyben nótárius volt. 1851-ben tűzvész égeti porrá a falut. 1870-ben már 472 katolikus, 21 zsidó, 2 református és 1 evangélikus lakja. 1900-ban, pedig lakossága már csaknem 600 fő. Az első világháborús mozgósításkor 50 fő vonult be közülük 22 halt hősi halált. 1929-ben a falu lakossága 569 fő, akik 10 zsidó kivételével katolikusok. A községben ekkor Önkéntes Tűzoltó, Levente, ill. Lövész Egyesület működik. Katolikus elemi iskolájában, 1 tanteremben, 6 osztály 68 rendes tanulója mellett 31 ismétlő iskolást is oktattak. Szeghalmy Gyula 1938-ban még a település 94 házában 532 lakosról tesz említést, akik főként földműveléssel foglalkoztak. A lélekszám a második világháború óta folyamatosan csökken.

Az 1950-es évek első felében két termelőszövetkezet alakult a faluban, ezek 1956-ban felbomlottak. Az 1954. évi nagy árvíz pusztította a falut, mely ekkor költözött a Dunától távolabb

eső mai helyére, a korábban a falun kívül felépített iskolaépület köré. Az árvíz után hatalmas földterületet mozgattak meg, hogy megerősítsék a töltést, ez újabb értékes termőterület elvesztését jelentette. A több szempontból is hátrányos helyzetű településen a helyi munkalehetőségek beszűkülése, a városba való napi ingázás nehézségei, az oktatási intézmény "elköltöztetése" a fiatalok elvándorlását, ez viszont a lakosság elöregedését, ezáltal a lélekszám fokozatos csökkenését eredményezi. Az utóbbi években, pedig a Duna elterelése miatt tapasztalható vízhiány sújtja a falut a környező településekkel együtt. Az 1960-ban még 510 lakosú Kisbodak lélekszáma 1996 végén 384 fő volt. Mára azonban újra növekvő a lakosság száma. A község vízvezeték- és csatornahálózattal rendelkezik, a rácsatlakozás mostanra 100 %-os. A településen sem óvoda, sem általános iskola nem működik, a gyermekek Püskire jártak át (2007. augusztus 31-ig). A szomszéd településen van a háziorvosi szolgálat székhelye, valamint az egyházi parókia.

A településnek 1990 óta önálló önkormányzata van. 2013. január 1-jével a Darnózseli Közös Önkormányzati Hivatalhoz tartozik. A kisbodaki és dunaremetei kisdíjakok, illetve óvodások pedig 2007. szeptember 1-jétől Darnózselibé járnak a Szigetköz Körzeti Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézménybe, és a Gólyavár Körzeti Napköziotthonos Óvodába. Helyben található egy új művelődési ház, mely 2006-ban épült a régi helyére. Könyvtárral is rendelkezik a község, benne több mint 3000 kötet. A faluban egy élelmiszerbolt, illetve két vendéglátóhely található. A községben 40 körüli a távbeszélő fővonalak száma, de az internetes hálózat (rádiós) teljesen lefedett.

A falu nagyon gazdag hagyományokban és szokásokban. Ez a község viszonylagos elzártságával magyarázható. A szokások közül érdemes megemlíteni a Balázs-jarást, a Pünkösdi királyné-jarást, a Szent Család járást, Aprószentek járást, valamint a még ma is élő lakodalmas szokásokat. A község egyik nevezetessége a falu közepén álló kőkereszt, melyet a földesúr neje, Khuen Mária grófné állíttatott 1817-ben. A hagyomány szerint eredetileg templomot akart építtetni, de erről lebeszéltek attól félvén, hogy az utódoknak sokba kerül majd a fenntartása. 1993-ban épült fel a falu modern temploma, Becker Gábor és B. Greskovics Klára tervei alapján. A templomot Szent Balázs és Szent László tiszteletére szentelték fel 1993. szeptember 5-én. A másik nevezetessége a Harangláb, melyet a községben működő civil szervezet pályázat útján építtetett újjá 2007. évben. A falu környéke gazdag természeti értékekben, a település határában elterülő

Pálffy-erdő a Szigetközi Tájvédelmi Körzet része. A Duna mellékágaiban horgászni, csónakázni lehet.

